

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

QUYỂN 44

Phẩm 34: NHẬP PHÁP GIỚI (Phần 1)

Bấy giờ, Đức Phật đang ở giảng đường Trùng các Đại trang nghiêm tại khu lâm viên Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc thành Xá-vệ cùng với năm trăm vị Đại Bồ-tát, như Bồ-tát Phổ Hiền, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi là người đứng đầu; Bồ-tát Dạ-xoa Tràng, Bồ-tát Tu-di Sơn Tràng, Bồ-tát Bảo Tràng, Bồ-tát Vô Ngại Tràng, Bồ-tát Hoa Tràng, Bồ-tát Ly Cấu Tràng, Bồ-tát Nhật Quang Tràng, Bồ-tát Chánh Tràng, Bồ-tát Ly Trần Tràng, Bồ-tát Minh Tịnh Tràng, Bồ-tát Đại Địa Đoan Nghiêm, Bồ-tát Đại Tuệ Đoan Nghiêm, Bồ-tát Kim Cang Trí Đoan Nghiêm, Bồ-tát Ly Cấu Đoan Nghiêm, Bồ-tát Pháp Nhật Đoan Nghiêm, Bồ-tát Công Đức Sơn Đoan Nghiêm, Bồ-tát Trí Quang Đoan Nghiêm, Bồ-tát Phổ Diệu Đức Đoan Nghiêm, Bồ-tát Đại Địa Tạng, Bồ-tát Hư Không Tạng, Bồ-tát Liên Hoa Tạng, Bồ-tát Bảo Tạng, Bồ-tát Nhật Tạng, Bồ-tát Tịnh Đức Tạng, Bồ-tát Pháp Ấn Tạng, Bồ-tát Minh Tịnh Tạng, Bồ-tát Tê Tạng, Bồ-tát Liên Hoa Tạng, Bồ-tát Thiện Đức Nhãn, Bồ-tát Phổ Kiến Nhãn, Bồ-tát Thanh Tịnh Nhãn, Bồ-tát Ly Cấu Nhãn, Bồ-tát Vô Ngại Nhãn, Bồ-tát Phổ Nhãn, Bồ-tát Thiện Quán Nhãn, Bồ-tát Thanh Liên Hoa Nhãn, Bồ-tát Kim Cang Nhãn, Bồ-tát Bảo Nhãn, Bồ-tát Hư Không Nhãn, Bồ-tát Thiện Nhãn, Bồ-tát Thiên Quan, Bồ-tát Phổ Chiếu Pháp Giới Tuệ Thiên Quan, Bồ-tát Đạo Tràng Thiên Quan, Bồ-tát Phổ Chiếu Thập Phương Thiên Quan, Bồ-tát Sinh Chư Phật Tạng Thiên Quan, Bồ-tát Nhất Thiết Thế Gian Tối Thượng Thiên Quan, Bồ-tát Minh Tịnh Thiên Quan, Bồ-tát Vô Lượng Bảo Thiên Quan, Bồ-tát Thọ Nhất Thiết Như Lai Sư Tử Tòa Thiên Quan, Bồ-tát Phổ Chiếu Pháp Giới Hư Không Thiên Quan, Bồ-tát Phạm vương Châu-la, Bồ-tát Long Vương Châu-la, Bồ-tát Nhất Thiết Phật Hóa Quang Minh Châu-la, Bồ-tát Đạo Tràng Châu-la, Bồ-tát Nhất Thiết Nguyên Hải Âm ma-ni Bảo Vương Châu-la, Bồ-tát Xuất Sinh Như Lai Quang Chúng Bảo Tự Tại Châu-la, Bồ-tát Trang Nghiêm Nhất Thiết Hư Không Bảo ma-ni Bảo Vương Châu-la, Bồ-tát Nhất Thiết Như Lai Tự Tại Quang Tràng ma-ni Vương Vọng Phổ Phú Châu-la, Bồ-tát Nhất Thiết Phật Âm Chuyển Pháp Luân Châu-la, Bồ-tát Tam Thế Tuệ Âm Châu-la, Bồ-tát Đại Quang, Bồ-tát Ly Cấu Quang, Bồ-tát Bảo Quang, Bồ-tát Ly Trần Quang, Bồ-tát Dạ Quang, Bồ-tát Pháp Quang, Bồ-tát Tịch Tĩnh Quang, Bồ-tát Nhật Quang, Bồ-tát Tự Tại Quang, Bồ-tát Thiên Quang, Bồ-tát Công Đức Tràng, Bồ-tát Trí Tràng, Bồ-tát Pháp Tràng, Bồ-tát Chư Thông Tràng, Bồ-tát Quang Tràng, Bồ-tát Hoa Tràng, Bồ-tát ma-ni Tràng, Bồ-tát Bồ-đề Tràng, Bồ-tát Phạm Tràng, Bồ-tát Phổ Quang Tràng, Bồ-tát Phạm Âm, Bồ-tát Hải Âm, Bồ-tát Đại Địa Âm, Bồ-tát Thế Chủ Âm, Bồ-tát Sơn Tướng Lịch Âm, Bồ-tát Sung Mãn Nhất Thiết Pháp Giới Âm, Bồ-tát Nhất Thiết Pháp Hải Lôi Âm, Bồ-tát Hàng Phục Nhất Thiết Ma Âm, Bồ-tát Đại Bi Phương Tiện Vân Lôi Âm, Bồ-tát Diệt Nhất Thiết Khổ An Úy Âm, Bồ-tát Pháp Thượng, Bồ-tát Thắng Thượng, Bồ-tát Trí Thượng, Bồ-tát Công Đức Tu-di Sơn Thượng, Bồ-tát Công Đức San Hô Thượng, Bồ-tát Xưng Thượng,

Bồ-tát Phổ Quang Thượng, Bồ-tát Đại Từ Thượng, Bồ-tát Trí Hải Thượng, Bồ-tát Như Lai Tánh Khởi Thượng, Bồ-tát Quang Diệu Đức, Bồ-tát Thắng Diệu Đức, Bồ-tát Thượng Diệu Đức, Bồ-tát Minh Tịnh Diệu Đức, Bồ-tát Pháp Diệu Đức, Bồ-tát Nguyệt Diệu Đức, Bồ-tát Hư Không Diệu Đức, Bồ-tát Bảo Diệu Đức, Bồ-tát Diệu Đức Tràng, Bồ-tát Trí Diệu Đức, Bồ-tát Sa La Lâm Vương, Bồ-tát Pháp Vương, Bồ-tát Chúng Sinh Vương, Bồ-tát Phạm vương, Bồ-tát Sơn Vương, Bồ-tát Bảo Vương, Bồ-tát Ly Cấu Vương, Bồ-tát Tịch Tĩnh Vương, Bồ-tát Bất Động Vương, Bồ-tát Tiên Vương, Bồ-tát Thắng Vương, Bồ-tát Tịch Tĩnh Âm, Bồ-tát Vô Ngại Âm, Bồ-tát Thuyết Đại Địa Âm, Bồ-tát Đại Hải Lôi Âm, Bồ-tát Vân Âm, Bồ-tát Pháp Quang Âm, Bồ-tát Hư Không Âm, Bồ-tát Nhất Thiết Chúng Sinh Căn lành Lôi Âm, Bồ-tát Khai Ngộ Quá Khứ Nguyên Âm, Bồ-tát Viên Mãn Đạo Âm, Bồ-tát Trí Tu-di Sơn Âm, Bồ-tát Hư Không Giác, Bồ-tát Ly Cấu Giác, Bồ-tát Vô Ngại Giác, Bồ-tát Thiện Giác, Bồ-tát Phổ Chiếu Tam Thế Giác, Bồ-tát Quảng Giác, Bồ-tát Phổ Quang Giác, Bồ-tát Pháp Giới Quang Giác... năm trăm Bồ-tát như vậy.

Các Bồ-tát này đều phát sinh hạnh Phổ Hiền, cảnh giới vô ngại, đầy khắp tất cả cõi chư Phật; nắm giữ vô lượng thân nên đến được chỗ của tất cả chư Phật; đầy đủ mắt vô ngại thanh tịnh nên thấy được tất cả chư Phật sáng rõ, tự tại. Lúc tất cả chư Phật thành Chánh giác, các Bồ-tát này đi đến vô số nơi, nên có thể đi đến có thể thấy chư Phật ở trước mặt, không hề ngừng nghỉ; có vô số ánh sáng trí tuệ nên chiếu sáng khắp biển tất cả các pháp; biện luận thanh tịnh ở vô lượng kiếp giảng nói không cùng tận; thấu đạt hoàn toàn về cõi hư không nên cảnh giới trí tuệ đều được thanh tịnh; không bị lệ thuộc nên tùy theo sự thích ứng của mỗi chúng sinh mà thị hiện sắc thân; đã trừ diệt si ám nên khéo léo phân biệt biết được cảnh giới của chúng sinh; có trí tuệ như hư không phóng ra lưới ánh sáng lớn nên chiếu soi đến khắp tất cả các pháp giới.

Chư Phật lại cùng với năm trăm vị Thanh văn, tất cả đều đã giác ngộ chân đế, chứng như thật tế, thể nhập sâu xa vào tánh các pháp, xa lìa biển sinh tử, an trụ trong cảnh giới hư không của Như Lai, rời xa các kết sử trói buộc, không còn dính mắc vào tất cả đạo trong hư không, đến chỗ chư Phật, diệt trừ mọi nghi ngờ, lòng tin sâu xa vào biển lớn chư Phật.

Lại cùng với các Thiên vương, tất cả đều đã cung kính cúng dường chư Phật trong quá khứ, đã từ lâu làm lợi ích cho tất cả chúng sinh, tâm luôn hành lòng Từ không bao giờ để quên mất. Các ngài thủ hộ chúng sinh được nhập vào môn trí tuệ thù thắng, không bao giờ rời bỏ chúng sinh, làm phát sinh cảnh giới chánh pháp chư Phật, ủng hộ Phật pháp, thọ trì Phật tánh, sinh vào nhà Như Lai và chuyên tâm cầu pháp môn Nhất thiết trí.

Bấy giờ, các Bồ-tát, Thanh văn, trời, người và quyến thuộc của các vị đều suy nghĩ: “Các hạnh của Như Lai, cảnh giới trí tuệ Như Lai, sự nắm giữ của Như Lai, năng lực Như Lai, sự không sợ hãi Như Lai, Tam-muội Như Lai, sự an trú Như Lai, công đức thù thắng vi diệu Như Lai, thân Như Lai, trí tuệ Như Lai và pháp Như Lai, tất cả trời người không ai có thể biết được, không ai có thể vượt qua, không ai có thể thấu hiểu cùng tận, không thể thọ trì, không thể tư duy, không thể quán sát, không thể phân biệt, không thể khai mở, không thể tuyên nói, không thể giảng nói như thật cho người khác, chỉ trừ năng lực thọ trì của Phật, năng lực tự tại, năng lực oai thần, năng lực bản nguyện Như Lai; năng lực căn lành từ quá khứ, năng lực gần gũi Thiện tri thức, năng lực phương tiện của tín tâm thanh tịnh, năng lực ưa thích cần cầu pháp vi diệu thù thắng, năng lực

tâm Bồ-đề chánh trực thanh tịnh và năng lực thệ nguyện Nhất thiết trí từ trong thâm tâm. Lại nữa, tất cả các tâm ý, những sự mong muốn, những sự hiểu biết, những sự giác ngộ, các loại ngôn âm, các căn tánh, các phương tiện, các loại cảnh giới tâm, những sự nương tựa vào công đức Như Lai, những sự ưa thích nghe pháp... của các đại chúng; sự phát khởi Nhất thiết trí, nguyện Nhất thiết trí từ xa xưa của Thế Tôn, các nguyện về Ba-la-mật thanh tịnh của Bồ-tát, các địa của Bồ-tát, các hạnh tròn đủ của Bồ-tát, sự trang nghiêm của Bồ-tát, phương tiện trang nghiêm của Bồ-tát, đạo trang nghiêm của Bồ-tát, Bồ-tát phát sinh biến các phương tiện trang nghiêm, sự tự tại trang nghiêm của Bồ-tát, biến các kiếp xa xưa của Bồ-tát, biến pháp môn Bồ-đề tự tại, sự vận chuyển bánh xe chánh pháp tự tại của Như Lai, sự thanh tịnh tự tại của cõi Như Lai, các phương tiện để làm trang nghiêm các cõi chúng sinh của Như Lai, pháp đứng đầu các pháp của Như Lai, ánh sáng đạo của Như Lai chiếu khắp tất cả. Như Lai tự tại nhập vào chỗ ở của tất cả chúng sinh, Như Lai làm ruộng phước tối thượng cho tất cả chúng sinh, Như Lai giảng nói về công đức của sự bố thí cho tất cả chúng sinh và Tam luân để hóa độ tất cả chúng sinh... Kính mong Đức Thế Tôn rủ lòng đại Từ bi thương tưởng mà hiện bày đầy đủ.”

Bấy giờ, biết được tâm niệm của các đại chúng, Thế Tôn dùng thân đại Bi, pháp môn đại Bi, lấy đại Bi làm đầu, pháp đại Bi phương tiện tùy thuận nhập vào Tam-muội Sư tử phẫn tấn khiến cho tất cả chúng sinh đều ưa thích pháp thanh tịnh. Đức Phật nhập vào Tam-muội xong, giảng đường Trùng các Trang nghiêm bỗng nhiên rộng lớn vô lượng, vô biên không thể phá hoại, nền bằng kim cương thanh tịnh đẹp đẽ, tất cả các ngọc ma-ni quý báu bậc nhất trải khắp mặt đất, vô số loại hoa được rải xuống, các trụ cột làm bằng các ngọc báu lưu ly đẹp kỳ diệu, dùng các loại vật báu thanh tịnh, sáng rỡ mà trang nghiêm. Các châu báu trang nghiêm dày khít khắp nơi, lầu gác làm bằng châu báu Diêm-phù-đàn, các lan can báu ngăn được các hương quấy nhiễu của kẻ địch, có vô số lan can báu trang nghiêm, các châu báu của các vua cõi trời được trang trí chắc chắn bằng các vật báu khác, bên trên che phủ bằng lưới ngọc ma-ni, dựng nhiều cờ báu, treo các dù lọng, phóng ra ánh sáng chiếu khắp pháp giới. Bên ngoài lại được trang trí bằng vô số các vật báu đẹp đẽ, đường thêm bốn phía do các châu báu hợp thành.

Khi ấy, nhờ thần lực Phật, rừng Kỳ hoàn cũng bỗng nhiên rộng lớn bằng các thế giới nhiều như bụi trần trong vô số cõi Phật, các vật báu đẹp đẽ, vô số châu báu trải khắp mặt đất trong rừng, tường thành làm bằng vô số châu báu, từng hàng cây báu Chất-đa-la mọc thẳng dọc đường đi, vô số dòng sông nước thơm ngát tràn đầy, tất cả các loại hoa quý làm sóng, tất cả đều đi quanh về bên phải, diễn nói âm thanh tất cả Phật pháp không thể nghĩ bàn, tất cả các hoa Phân-đà-lợi (sen trắng) đều hé nở đầy khắp mặt nước, nhiều cây hoa quý cao tốt sum suê trông thẳng theo bờ sông. Các lầu gác nhiều không thể nghĩ bàn được che phủ bằng ngọc ma-ni, vô số ánh sáng quý báu đẹp đẽ trang nghiêm chiếu sáng khắp nơi, vô số ngọc chúa ma-ni trang trí khắp mặt đất, tỏa ra nhiều hương thơm kỳ diệu; dựng lên vô số cờ hương thơm, cờ ngọc chúa ma-ni, cờ y phục, cờ dù lọng, cờ thù, cờ hoa, cờ đầy đủ sự trang nghiêm, cờ có tua, cờ có dây báu rủ xuống, cờ có phướn báu, cờ đại ma-ni, cờ ngọc ma-ni chiếu sáng, cờ phát ra âm thanh Phật, cờ châu báu chứa sư tử, cờ phát sinh ra biển hạnh nguyện các kiếp xa xưa của tất cả chư Phật, cờ tất cả pháp giới, cờ ngọc chúa ma-ni... để trang trí.

Khi ấy, trong hư không phía trên rừng Kỳ hoàn có mây các cung điện báu cõi trời nhiều không thể nghĩ bàn, mây các cây tỏa hương thơm nhiều không thể nghĩ bàn,

mây vô số núi Tu-di... trang trí đầy hư không; có vô số vô số nhạc cụ báu phát ra các âm thanh pháp tán thán Như Lai; mây vô số cây báu bao phủ khắp hư không; vô số mây tòa báu được trải vải quý báu, Bồ-tát ngồi trên các tòa ấy khen ngợi công đức Phật; vô số mây hình tượng chư Thiên quý báu để trang nghiêm; vô số mây lưới trân châu Bạch tịnh để trang nghiêm; có vô số mây lầu gác giải thoát để trang nghiêm; có vô số mây âm nhạc giải thoát tuyệt hay để trang nghiêm... Vì sao? Vì căn lành Như Lai không thể nghĩ bàn, các pháp thiện thanh tịnh Như Lai không thể nghĩ bàn; oai thần Như Lai không thể nghĩ bàn; một thân Như Lai đầy khắp tất cả pháp giới tự tại không thể nghĩ bàn; tất cả các cõi Phật trang nghiêm nhập vào một thân Phật không thể nghĩ bàn; trong một hạt bụi trần hiện bày tất cả chư Phật và tất cả pháp giới không thể nghĩ bàn; trong một lỗ chân lông, tất cả chư Như Lai ở tận đời quá khứ đều lần lượt hiển hiện không thể nghĩ bàn; phóng ra một tia sáng mà chiếu đến tất cả các cõi không thể nghĩ bàn; trong một lỗ chân lông Như Lai xuất hiện mây các hóa thân nhiều như số bụi trần trong tất cả cõi Phật, đầy khắp tất cả các thế giới nhiều không thể nghĩ bàn; trong một lỗ chân lông của Như Lai hiện bày sự thành hoại của tất cả các cõi Phật không thể nghĩ bàn... như ở trong khu lâm viên Kỳ thọ Cấp-cô-độc này nhìn thấy cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh, việc nhìn thấy sự trang nghiêm thanh tịnh của tất cả các thế giới trong tất cả pháp giới và cõi hư không cũng vậy.

Chư Như Lai đến đầy khắp rừng Kỳ hoàn, Bồ-tát đầy khắp an trú trong biển đại chúng của tất cả chư Như Lai. Mưa xuống khắp mây trang nghiêm vi diệu, mưa xuống mây tất cả các ánh sáng báu và chiếu khắp tất cả mây ngọc báu chúa ma-ni, mưa xuống nhiều đám mây tất cả các dù lọng, mây tất cả thân chư Thiên đẹp đẽ, mây tất cả các cây hoa, mây y phục trang nghiêm bằng nhiều màu đẹp đẽ, mây tất cả các loại vòng hoa; mưa xuống mây tất cả các ngọc chúa ma-ni trang nghiêm, mây tất cả các thân chúng sinh nhiều hương thơm và màu sắc, mây các loại hoa quý, mây các Thiên nữ cầm nhiều châu báu đẹp đẽ bay qua lại trong hư không, tất cả các vật báu, hoa Bát-đàm-ma (sen hồng), tòa Sư tử bằng nhiều châu báu... trang nghiêm khắp hư không.

Bấy giờ, về phương Đông, cách biển các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Kim cang vân minh tịnh đấng trang nghiêm, Phật hiệu là Minh Tịnh Diệu Đức Vương. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có Bồ-tát tên là Minh Tịnh Quang Minh cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật đều đi đến cõi này, nổi lên vô số mây để trang nghiêm hư không như nổi mây các loại hoa trời, rải mây các loại hương bột cõi trời, rải xuống mây các dải tua cõi trời, mưa xuống mây các loại châu báu cõi trời, mây đại trang nghiêm, mây các dù lọng báu cõi trời, mây các y phục báu cõi trời, mây cờ phướn cõi trời... đầy khắp hư không. Dùng các vật báu đáng ưa thích để trang nghiêm... rồi đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Các vị ấy liền ở phương Đông hóa ra tất cả các lầu gác trang nghiêm, lưới ngọc báu Như ý phủ trên thân mình cùng với các quyến thuộc đều ngồi kiết già trên tòa Sư tử hoa sen báu.

Về phương Nam cách đây các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Kim cang tạng, Phật hiệu là Phổ Chiếu Diệu Đức Vương. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có Bồ-tát tên là Bất Khả Hoại Tinh Tấn Thế Vương cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật đều đi đến cõi này, đều mang theo tất cả các loại hương thơm vi diệu, dùng thần lực xông thơm khắp biển tất cả các thế giới Phật; cầm theo tất cả các lưới ngọc ma-ni, các chuỗi ngọc có tua hoa, y phục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

báu, tượng báu, các vật dụng trang nghiêm tỏa ánh sáng công đức vi diệu, dùng tất cả các tòa báu Sư tử để trang nghiêm, nhờ thần lực nên làm cho các tòa ấy đầy khắp tất cả các thế giới Phật... Các vị đi đến chỗ Phật để lễ lạy cúng dường, liền từ phương Nam hóa ra các lầu gác báu đẹp để thanh tịnh sáng rõ chiếu khắp mười phương, tất cả đều ngồi kiết già trên tòa Sư tử hoa sen báu, dùng lưới hoa báu che phủ trên thân.

Về phương Tây, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Bảo đẳng tu-di sơn tràng, Phật hiệu là Pháp Giới Trí Đăng. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có Bồ-tát tên là Vô Thượng Phổ Diệu Đức Vương cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần trong biển các thế giới đều đi đến cõi Phật này, làm nổi lên mây núi Tu-di các loại nước đầy hương thơm và màu sắc nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật, đầy khắp tất cả pháp giới; mây núi Tu-di các ngọc chúa ma-ni đủ màu sắc nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật, đầy khắp tất cả pháp giới; mây núi Tu-di các cờ báu đẹp để đủ ánh sáng, màu sắc nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật, đầy khắp tất cả pháp giới; mây núi Tu-di các ngọc báu chúa ma-ni và kho tàng kim cương đủ màu sắc nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật, đầy khắp tất cả pháp giới; mây núi Tu-di các cờ báu Diêm-phù-đàn nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật, đầy khắp tất cả pháp giới; mây núi Tu-di các ngọc báu chúa ma-ni chiếu sáng tất cả pháp giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật, phủ khắp hư không; mây núi Tu-di các tướng hảo nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật của tất cả chư Như Lai như ngọc báu chúa ma-ni chiếu khắp nơi, đầy khắp các cảnh giới của tất cả chúng sinh; mây núi Tu-di các hạnh nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật của tất cả chư Như Lai khi còn là Bồ-tát, đầy khắp pháp giới; và các đạo tràng trang nghiêm nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật mà tất cả chư Như Lai đã thị hiện... rồi đi đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Từ phương Tây hóa ra tất cả các lầu gác ngát hương được bao phủ lưới báu trên châu bên trên như cờ của vua trời Đế Thích, tất cả đều ngồi kiết già trên tòa Sư tử hoa sen báu, có lưới báu màu vàng ròng che phủ trên thân, trên búi tóc đều có ngọc chúa như ý.

Về phương Bắc, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Bảo y quang minh tràng, có Phật hiệu là Pháp Giới Hư Không Diệu Đức. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có vị Bồ-tát tên là Vô Ngại Diệu Đức Tạng Vương, cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần trong biển các thế giới đều đến cõi này, dùng mây thù tất cả các châu báu để làm trang nghiêm hư không, mây các loại y báu, mây các y phục xông ướp hương thơm, mây các y phục bằng ngọc báu ma-ni Nhật tràng, mây các y phục đẹp màu vàng ròng, mây các y phục bằng lưới châu báu, mây các y phục trang nghiêm màu vàng ròng Diêm-phù-đàn, mây các y phục báu thanh tịnh, mây các y phục ngọc báu chúa thanh tịnh, sáng rõ, mây các y phục báu có ánh sáng vi diệu, mây các y phục ngọc báu chúa trang nghiêm ở biển... để làm trang nghiêm hư không. Nhờ thần lực gia trì nên hết thảy những thứ ấy đều tràn đầy cả hư không... đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Ở phương Bắc các vị liền biến hóa ra ngồi kiết già trên tòa Sư tử hoa sen báu bằng lưu ly, trong lầu gác bằng châu báu chúa ma-ni của biển lớn, trên thân che phủ bằng lưới châu báu chúa rất vi diệu và trên búi tóc đều có viên ngọc minh châu thanh tịnh.

Về phương Đông bắc, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Phóng ly cấu hoan hỷ quang minh võng, có Phật hiệu là Vô Ngại Nhân, trong đại chúng của Đức Phật ấy có vị Bồ-tát tên là Pháp Giới Thiện Hóa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nguyện Nguyệt Vương, cùng với số Bồ-tát nhiều như số bụi trần trong biển các thế giới đều đi đến cõi này, làm nổi lên mây các lầu gác báu đầy khắp tất cả thế giới, mây các lầu gác hương thơm, mây các lầu gác khói thơm, mây các lầu gác hoa, mây các lầu gác bằng gỗ Chiên-đàn, mây các lầu gác kim cương, mây các lầu gác ngọc ma-ni, mây các lầu gác bằng vàng, mây các lầu gác y báu, mây các lầu gác hoa Bát-đàm-ma... tất cả đều che khắp hết thảy các cõi Phật... rồi đến chỗ của Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Ở phương Đông bắc các vị liền biến hóa ra, ngồi kiết già trên các tòa Sư tử hoa sen báu ngát hương nhiều không thể kể xiết, trong các lầu gác núi báu tất cả các cửa pháp giới, trên thân bao phủ bằng lưới ngọc ma-ni, đội mũ cõi trời bằng ngọc báu chúa ma-ni trang nghiêm vi diệu.

Về phương Đông nam, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Hương vân trang nghiêm tràng, có Phật hiệu là Long Tự Tại Vương. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có vị Bồ-tát tên là Pháp Nghĩa Tuệ Diễm Vương, cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần của thế giới đều đến cõi này, làm nổi lên mây vô lượng ánh sáng viên mãn như màu vàng ròng che trùm khắp hư không, mây vô lượng ánh sáng viên mãn như màu sắc của châu báu, mây ánh sáng viên mãn như tướng lông trắng giữa hai chân mày của Phật, mây các ánh sáng viên mãn với nhiều màu sắc của các châu báu, mây các ánh sáng viên mãn của kho tàng hoa sen báu, mây ánh sáng viên mãn của các loại hoa của các cây báu, mây các ánh sáng viên mãn của tướng Vô kiến đánh của Như Lai, mây các ánh sáng viên mãn của màu vàng ròng Diêm-phù-đàn, mây các ánh sáng viên mãn của mặt trời, mây các ánh sáng viên mãn của mặt trăng... che phủ khắp hư không... rồi đi đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Từ phương Đông nam các vị liền biến hóa ra, ngồi kiết già trên tòa Sư tử hoa sen báu bằng kim cương trong lầu gác bằng ngọc báu chúa ma-ni thanh tịnh sáng rỡ, trên thân có lưới ánh sáng rực rỡ của châu báu che phủ.

Về phương Tây nam, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Quang tạng, có Phật hiệu là Pháp Nguyệt Phổ Chiếu Trí Vương. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có Bồ-tát tên là Hoại Tán Nhất Thiết Chúng Ma Trí Tràng Vương cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần của thế giới đều đi đến cõi này. Từ mỗi lỗ chân lông, các vị đều làm nổi lên các đám mây ngọn lửa hoa báu nhiều bằng cõi hư không, chiếu khắp tất cả các thế giới; mây các ngọn lửa tỏa ra hương thơm, mây những ngọn lửa các châu báu, mây các ngọn lửa kim cương, mây các ngọn lửa tỏa khói thơm, mây các ngọn lửa như ánh chớp tự tại của loài rồng, mây các ngọn lửa ngọc báu ma-ni sáng rỡ, thanh tịnh, mây các ngọn lửa của châu báu màu vàng ròng, mây các ngọn lửa của lưới ngọc báu chúa ma-ni kho tàng công đức vi diệu. Từ mỗi lỗ chân lông đều phóng ra mây biển các ánh sáng của Như Lai nhiều bằng cõi hư không, chiếu sáng cả ba đời... rồi đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Ở phương Tây nam các vị liền hóa ra ngồi kiết già trên tòa Sư tử hoa sen ngọc báu, đèn tỏa hương thơm trong lầu gác bằng ngọc báu chúa ma-ni chiếu khắp pháp giới bằng lưới ánh sáng tất cả các pháp môn phương tiện, trên thân được che phủ bằng lưới ánh sáng vi diệu của kho tàng ngọc báu chúa ma-ni, đầu đội mũ bằng ngọc báu chúa ma-ni âm thanh tất cả chúng sinh đều hướng đến giải thoát.

Về phương Tây bắc, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Tịnh nguyện ma-ni bảo tạng, có Phật hiệu là Phổ Minh Tịnh Diệu Đức Tu-di Sơn Vương. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có vị Bồ-tát tên là Minh Tịnh

Nguyện Trí Tràng Vương cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần của thế giới đều đi đến cõi này. Trong từng niệm, tất cả các tướng hảo, tất cả các lỗ chân lông đều hiện ra mây các thân của tất cả chư Phật trong ba đời, chứa đầy trong tất cả cõi hư không; lại hiện ra mây các thân của tất cả các vị Bồ-tát, mây các thân của tất cả các vị quyền thuộc của Như Lai, mây các thân biến hóa của tất cả chư Như Lai, mây các thân bản sinh của tất cả chư Như Lai, mây các thân của tất cả các Thanh văn, Duyên giác, mây các cây Bồ-đề nơi đạo tràng của tất cả chư Như Lai, mây tự tại của tất cả chư Như Lai, mây các thân của tất cả các vị vua ở các thế giới, mây tất cả các cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh. Trong từng niệm, tất cả các tướng hảo, tất cả các lỗ chân lông đều hiện ra các đám mây như vậy đầy khắp hư không... rồi đi đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Ở phương Tây bắc các vị liên biến hóa ra ngồi kiết già trên tòa Sư tử kho tàng hoa sen báu bằng ngọc ma-ni làm thanh tịnh tất cả chúng sinh, trong lầu gác báu vi diệu bằng ngọc ma-ni thanh tịnh các phương, trên thân che phủ bằng lưới báu trân châu tỏa ánh sáng kiên cố, đầu đội mão bằng ngọc báu ma-ni che phủ khắp nơi.

Về phương Dưới, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật, có thế giới tên là Nhất thiết Như Lai quang viên mãn thanh tịnh, có Phật hiệu là Vô Ngại Hư Không Trí Tràng Vương. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có vị Bồ-tát tên là Hoại Tán Nhất Thiết Chương Trí Tuệ Thế Vương, cùng với số Bồ-tát nhiều như số bụi trần của thế giới đều đi đến cõi này. Từ các lỗ chân lông, hiện ra mây biển âm thanh ngôn ngữ của tất cả chúng sinh, mây âm thanh biển các hạnh của các Bồ-tát trong ba đời, mây âm thanh của tất cả các nguyện của Bồ-tát, mây âm thanh tất cả các Ba-la-mật thành tựu viên mãn thanh tịnh của Bồ-tát, mây âm thanh vi diệu của tất cả các Bồ-tát, mây âm thanh vân tập tự tại của tất cả các Bồ-tát đầy khắp tất cả các thế giới, mây âm thanh tự tại đi đến đạo tràng, thu phục các ma, thành Tối chánh giác của tất cả các Bồ-tát, mây âm thanh vận chuyển bánh xe chánh pháp của tất cả chư Phật, mây âm thanh các phương tiện tùy theo sự ứng hợp để hóa độ tất cả chúng sinh, mây âm thanh khiến cho tất cả chúng sinh tùy theo thời nghi và phương tiện mà đạt được căn lành trí tuệ vi diệu... rồi đi đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Từ phương Dưới, các vị hóa ra các lầu gác trang nghiêm như kho tàng ánh sáng báu của chư Phật, ngồi kiết già trên tòa Sư tử hoa sen báu, trên búi tóc có ngọc báu chứa ma-ni chiếu sáng khắp đạo tràng.

Về phương Trên, cách các thế giới nhiều như số bụi trần trong vô số cõi Phật có thế giới tên là Thuyết vô tận giác, có Phật hiệu là Viên Mãn Phổ Trí Quang Âm. Trong đại chúng của Đức Phật ấy có vị Bồ-tát tên là Phân Biệt Pháp Giới Trí Thông Vương cùng với các Bồ-tát nhiều như số bụi trần của thế giới đều đi đến chỗ của Đức Phật Thích-ca Mâu-ni ở thế giới Ta-bà. Từ tất cả các tướng hảo, tất cả các lỗ chân lông, tất cả thân thể, tất cả các vật dụng trang nghiêm và từ trong tất cả các y phục, các vị đều hiện ra mây chư Phật Lô-xá-na cùng với tất cả chư Phật quá khứ, tất cả chư Phật vị lai đã được thọ ký và chưa được thọ ký, tất cả chư Phật hiện tại ở tất cả các thế giới khắp mười phương và các quyền thuộc của quý Ngài tất cả đều hiện rõ. Hiện rõ tất cả việc hành Bồ thí ba-la-mật vào đời quá khứ và những người nhận sự bố thí ấy; hiện rõ tất cả những sự Trì giới ba-la-mật thanh tịnh vào đời quá khứ, việc hành Nhẫn nhục ba-la-mật thanh tịnh vào đời quá khứ, dù bị chặt đứt tay chân thân thể, tâm vẫn không lay động, việc hành Tinh tấn ba-la-mật vào đời quá khứ, sự tu tập tất cả các Thiên định ba-la-mật của Như Lai vào đời quá khứ, sự tu tập sự vận chuyển bánh xe chánh pháp thanh tịnh của tất cả chư Như Lai vào đời quá khứ, sự tu tập xả bỏ tất cả, không lệ thuộc vào mạng

sống vào đời quá khứ, sự hoan hỷ ưa thích cầu đạo của các Bồ-tát ở đời quá khứ, sự phát các thệ nguyện Bồ-tát trang nghiêm thanh tịnh ở đời quá khứ, tất cả các Lực ba-la-mật của Bồ-tát ở quá khứ... tất cả đều đầy đủ. Hiện ra những đám mây tự tại như thế đầy khắp pháp giới rồi các vị ấy đến chỗ Đức Phật để lễ lạy cúng dường. Từ phương Trên, các vị ấy biến hóa ra ngôi kiết già trên tòa Sư tử kho tàng hoa sen báu bằng kim cương trong lầu gác báu trang nghiêm bằng kim cương, trên thân thể che phủ bằng lưới tất cả các châu báu, búi tóc có hạt minh châu là ngọc báu chứa ma-ni có hiệu chư Phật ba đời.

Các Bồ-tát ấy và quyến thuộc của các vị tất cả đều đầy đủ hạnh nguyện Phổ Hiền, thành tựu mất trí thanh tịnh của chư Phật ba đời, vận chuyển bánh xe chánh pháp vi diệu, thanh tịnh của tất cả chư Phật, nắm giữ biển âm thanh kinh điển vi diệu thù thắng của chư Phật, đầy đủ sự tự tại bờ kia rớt ráo của tất cả các Bồ-tát. Trong mỗi niệm các vị có thể đến được chỗ của tất cả chư Như Lai, hiện ra năng lực tự tại, một thân mà đầy khắp tất cả các thế giới, có thể ở trong đại chúng của tất cả chư Như Lai mà hiện ra thân thanh tịnh. Trong một hạt bụi trần, các vị ấy có thể thị hiện tất cả các thế giới, tùy theo sự thích ứng của chúng sinh mà giáo hóa làm cho họ được thành thực luôn luôn đúng thời. Trong một lỗ chân lông phát ra tiếng sấm pháp vi diệu của tất cả chư Phật, biết tất cả các cõi chúng sinh đều như huyễn, biết tất cả chư Phật đều như ánh chớp, biết tất cả các cõi đều như mộng, biết tất cả các quả báo đều như ảnh trong gương, biết tất cả chúng sinh đều như sóng năng, biết tất cả các thế gian đều như biến hóa, thành tựu đầy đủ mười Lực, pháp không sợ hãi của Như Lai. Ở giữa đại chúng các vị có thể rống lên tiếng rống của sư tử, nhập sâu vào biển tất cả các biện tài vô tận, biết rõ chắc chắn biến các ngôn ngữ của tất cả chúng sinh, hành hạnh vô ngại trong pháp giới thanh tịnh, biết tất cả các pháp đều là không tranh, đầy đủ các trí vi diệu, thông suốt của Bồ-tát, tinh tấn tu hành thu phục các ma, an trú trong trí tuệ vi diệu, thù thắng của ba đời, không còn chấp thủ hạnh vi diệu thanh tịnh, đạt được địa Nhất thiết trí trang nghiêm của Phật, biết tất cả các cõi đều không thật có, thể nhập sâu xa vào biển trí trong tất cả các pháp giới, nhập vào tất cả các thế giới bằng trí kiên cố, thị hiện tự tại trong khắp tất cả các thế giới, thị hiện thọ sinh trong tất cả các thế giới, biết tất cả các loại hình sắc của các thế giới, khiến cảnh giới vi tế hiện thành cõi Phật rộng lớn, khiến cõi Phật rộng lớn hiện thành cảnh giới vi tế. Trong một niệm, các vị ấy ở chỗ của tất cả chư Phật ở, đạt được thân nắm giữ trí tuệ của tất cả chư Phật, đạt được tuệ thanh tịnh, biết rõ tất cả các cõi ở khắp mười phương. Trong một niệm phát sinh vô số sự tự tại đầy khắp biển tất cả các thế giới... Các Bồ-tát này đều thành tựu vô lượng công đức như vậy, ở đầy khắp rừng Kỳ hoàn đều là nhờ năng lực oai thần của Như Lai.

Bấy giờ, các vị đại Thanh văn như Xá-lợi-phất, Mục-kiền-liên, Ma-ha Ca-diếp, Ly-bà-đa, Tu-bồ-đề, A-nê-lô-đâu, Nan-đà, Kim-tỳ-la, Ca-chiên-diên, Phú-lâu-na Di-đà-la-ni Tử. Các vị đại Thanh văn như vậy ở trong rừng Kỳ hoàn nhưng tất cả đều không thấy sự tự tại của Như Lai, sự trang nghiêm của Như Lai, cảnh giới của Như Lai, sự biến hóa của Như Lai, sư tử hống của Như Lai, công đức vi diệu của Như Lai, hạnh tự tại của Như Lai, năng lực của Như Lai, sức trụ trì của Như Lai, cõi Phật thanh tịnh.

Các việc như vậy các vị ấy đều không nhìn thấy, cũng không thấy đại chúng Bồ-tát nhiều không thể nghĩ bàn, sự biến hóa tự tại của cảnh giới Bồ-tát, các quyến thuộc của Bồ-tát tùy theo phương sở mà đi đến ngôi nơi các tòa Sư tử báu trang nghiêm vi diệu; cung điện Tam-muội tự tại của Bồ-tát quán sát khắp nơi, Bồ-tát siêng hành tinh

tấn cúng dường chư Phật, Bồ-tát được thọ ký, tăng trưởng các căn lành. Bồ-tát thọ thân tướng hảo, thân hình sắc pháp thân, thân trí tuệ, thân hạnh nguyện, thân hình sắc thanh tịnh, có vô lượng ánh sáng viên mãn trang nghiêm phóng ra mây các thân biến hóa nhiều như lưới ánh sáng lớn, Bồ-tát đầy khắp tất cả mười phương, Bồ-tát đầy đủ các hạnh viên mãn...

Những việc như vậy, tất cả các đại đệ tử Thanh văn đều không nhìn thấy. Vì sao? Vì sự tu tập các căn lành khác nhau, các vị vốn không tu tập các căn lành có thể tự tại nhìn thấy Như Lai, cũng không tu tập hạnh lành thanh tịnh cõi Phật, lại không khen ngợi công đức tự tại của việc được nhìn thấy Phật, không ở trong sinh tử giáo hóa cho chúng sinh phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, không làm cho chúng sinh được an trú trong đạo Bồ-đề Phật, không giữ gìn để khiến cho hạt giống Như Lai không bị đoạn dứt, không giáo hóa tất cả chúng sinh, không thành tựu các pháp Ba-la-mật, không vì chúng sinh khen ngợi cảnh giới của mắt trí tuệ vi diệu thù thắng, không tu tập hạnh Nhất thiết trí, không siêng cầu căn lành xuất thế gian của chư Phật, không phát sinh các cõi thanh tịnh tự tại, không cầu các mắt thấu suốt của Bồ-tát, không tu hành cảnh giới Bồ-tát không thể hủy hoại căn lành, không trụ giữ các nguyện lớn của Bồ-tát để phát sinh năng lực Phật, không biết các pháp như huyền, mọi sự nhóm họp của Bồ-tát đều như mộng, không tu tập tâm Thánh hạnh liả sinh tử của Bồ-tát, không đạt được mắt trí thanh tịnh của Phổ Hiền... Các Thanh văn và Bích-chi-phật không có các công đức ấy. Vì thế, các vị đại đệ tử không thấy, không nghe, không thể nhập, không biết được, không hiểu, không nhớ, không thể quán sát khắp cả, cũng không hề sinh ý. Vì sao? Vì đây là cảnh giới trí tuệ của các Bồ-tát, không phải cảnh giới trí tuệ của các Thanh văn, cho nên, các vị đại đệ tử ở rừng Kỳ hoàn không thấy được thần lực tự tại của Như Lai.

Các vị ấy không có mắt trí thanh tịnh của Tam-muội để thấy được các cảnh giới ở chỗ vi tế, không có cảnh giới thần lực của pháp môn, không có công đức vi diệu, thù thắng về các lực, không có trí thị xứ, không có mắt trí để có thể thấy, nghe, hay, biết vì phát sinh ý niệm không ưa thích giảng nói, không thể khen ngợi, không thể hiện bày, không thể bố thí cho, không thể khuyến dạy và làm cho chúng sinh được an trú trong pháp vi diệu ấy. Vì sao? Vì thừa Thanh văn là để ra khỏi ba cõi, các vị ấy làm viên mãn đạo Thanh văn để ở trong quả Thanh văn nên không thể đầy đủ trí không chấp thủ, ở trong đạo lý chân thật, thường ưa thích tịch tĩnh, xa rời đại Bi, thường tự điều phục mình, liả bỏ chúng sinh... cho nên, tuy ngồi đối diện với Như Lai nhưng các vị vẫn không hay biết gì về sự thần biến tự tại.

Ví như ngựa quý trần truồng đói khát, toàn thân bị thiêu đốt, bị các thú dữ hổ sói bách hại, chúng đến sông Hằng để kiếm nước uống thì chỉ thấy hoặc sự khô cạn, hoặc thấy than tro. Vì sao? Vì do chúng tạo nghiệp chướng tội lỗi ở đời trước. Tất cả các Thanh văn cũng vậy, tuy ở tại Kỳ hoàn mà không thấy được thần lực tự tại của Như Lai. Vì sao? Vì vô minh chướng ngại che lấp mắt thanh tịnh.

Ví như có người ngủ mê ở giữa đại chúng, người ấy mơ thấy thành quách cõi trời, cung điện vua trời Đế Thích, vườn rừng, nhà cửa, ao hồ có nhiều châu báu đẹp đẽ, có rất nhiều loại hoa, các cây báu thẳng hàng, lụa đẹp che phủ bên trên, các vị trời nam nữ vui chơi trong đó, các âm thanh tự nhiên tuyệt hay nghe rất vui tai và nhận được sự vui sướng ở cõi trời, người ấy tự thấy rằng mình đang ở cõi này, thấy được cung điện cõi trời vô cùng đẹp đẽ. Còn tất cả những người khác trong đại chúng không ai thấy biết. Vì sao? Vì thức và mộng khác nhau. Các vị vua trong các thế giới của tất cả các Bồ-tát

cũng vậy.

Như người kia ở trong mộng, chuyện gì cũng thấy rõ, các Bồ-tát thể nhập sâu xa vào pháp môn vi diệu của Bồ-tát, chứa nhóm các căn lành, phát nguyện cầu Nhất thiết trí, biết rõ ràng, chắc chắn về công đức của Phật, hưởng thẳng đến thệ nguyện rộng lớn của Bồ-tát, viên mãn về Nhất thiết trí, đầy đủ các hạnh nguyện của Phổ Hiền, đạt được tất cả các địa viên mãn của Bồ-tát, đạt được tất cả các Tam-muội tự tại của Bồ-tát, tu hành tất cả các trí vô ngại của Bồ-tát... cho nên tất cả các Đại Bồ-tát đều nhìn thấy được cảnh giới thần biến không thể nghĩ bàn của Như Lai, thể nhập sâu xa và thấu đạt được bờ giải thoát hoàn hảo, tất cả các Thanh văn đại đệ tử đều không thể biết.

Ví như núi Tuyết có các cỏ thuốc, chỉ có vị thầy thuốc giỏi mới phân biệt được tất cả, tuy có những người săn bắn thả bắt lui tới trong núi nhưng không ai biết được, Đại Bồ-tát cũng vậy, đầy đủ Nhất thiết trí, phát sinh tất cả sự tự tại của Bồ-tát, hiểu rõ những thần thông biến hóa của Như Lai mà tất cả các Thanh văn đại đệ tử tuy ở tại Kỳ hoàn nhưng không vị nào biết được. Vì sao? Vì các vị ấy thường cầu an vui cho tự thân, không cứu giúp rộng rãi.

Ví như trong lòng đất có nhiều kho báu, chỉ có nhà chú thuật mới có thể phân biệt biết rõ hết. Người ấy ghi chép lại các kho tàng để sử dụng cho mình, phụng dưỡng cha mẹ, phân phát cho thân thuộc và giúp đỡ người nghèo khổ... Đại Bồ-tát cũng vậy, dùng mắt tuệ thanh tịnh thể nhập vào cảnh giới thần lực tự tại không thể nghĩ bàn của Phật, nhập vào biển vô số phương tiện và biển các Tam-muội, cung kính cúng dường tất cả chư Phật ủng hộ, ủng hộ giữ gìn chánh pháp, dùng bốn Nhiếp pháp để giáo hóa chúng sinh. Các đại Thanh văn tuy ở tại Kỳ hoàn nhưng không thấy được sự thần biến tự tại của Như Lai.

Ví như người mù đến đảo châu báu lớn, đi đứng nằm ngồi không thấy các châu báu, các vị Thanh văn này cũng như vậy, ở tại đảo châu báu pháp lớn là rừng Kỳ hoàn, hầu hạ một bên Đức Thế Tôn mà chẳng thấy được đại chúng các Bồ-tát do sự thần biến tự tại của Như Lai. Vì sao? Vì các vị ấy không đạt được mắt thanh tịnh của Bồ-tát, không thể tuần tự biết được các pháp giới.

Ví như có người dùng thuốc thanh tịnh để chữa bệnh mắt, ở giữa đại chúng trong bóng tối mà vẫn thấy tất cả mọi người đang đi đứng nằm ngồi, người khác không thấy được. Đức Như Lai cũng vậy, đạt được mắt trí thanh tịnh vô ngại, thấy được tất cả các thế gian, thị hiện ra vô số thần biến tự tại và các chúng Bồ-tát. Các đại Thanh văn không thấy được sự thần biến tự tại và đại chúng các Bồ-tát của Như Lai.

Ví như vị Tỳ-kheo ở giữa đại chúng mà nhập vào định Nhất thiết xứ cảnh giới của đất, nước, lửa, gió và nơi không có chúng sinh. Tất cả những người khác đều không thể thấy cảnh giới của đất, nước, lửa, gió cho đến tất cả các nơi chốn. Sự thị hiện không thể nghĩ bàn của Như Lai, Bồ-tát đều nhìn thấy tất cả, còn các đại Thanh văn thì không thể thấy.

Ví như có người lấy thuốc xoa thân mà bôi lên mắt, người đó đi, đứng, nằm, ngồi đều không ai có thể nhìn thấy, chỉ có người ấy mới nhìn thấy tất cả. Đức Như Lai cũng như vậy, Ngài hoàn toàn lìa khỏi thế gian nên không ai có thể nhìn thấy được, chỉ có cảnh giới của Bồ-tát đạt Nhất thiết trí mới thấy được còn các Thanh văn không thể biết được.

Lại như người từ khi được sinh ra, luôn có hai vị thần theo hộ vệ: Một là thần

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đồng Sinh, hai là thần Đồng Danh, vị thần luôn nhìn thấy người nhưng người thì chẳng thấy thần. Sự thần biến của Như Lai cũng vậy, không phải là đối tượng thấy biết được của các Thanh văn, chỉ có các Bồ-tát mới thấy được.

Ví như vị Tỳ-kheo ở giữa đại chúng mà nhập định Diệt tận, không bỏ các căn cũng không diệt độ nhưng cũng không thấy biết những sự việc trong đại chúng. Vì sao? Vì nhờ năng lực của định Diệt tận. Các đại Thanh văn cũng như vậy, ở trong đại chúng tại rừng Kỳ hoàn, các căn vẫn có mặt nhưng không nhìn thấy sự thần biến của Như Lai, không thể nhập, không thể biết, không thể hiểu, không thể nghĩ cũng không hề có ý tưởng đến. Vì sao? Vì cảnh giới của Như Lai sâu xa rộng lớn, khó biết, khó thấy, khó thấy đạt tận cùng, không có giới hạn, xa lìa thế gian, không thể nghĩ bàn và không ai có thể phá hoại được, không phải là cảnh giới của các Thanh văn, Duyên giác.

Bấy giờ, Bồ-tát Minh Tịnh Nguyên Quang Minh nương thần lực Phật quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Chiêm ngưỡng Bạc Kiên Cố
Bồ-đề khó nghĩ bàn
Hiện ra ở Kỳ hoàn
Vô lượng pháp tự tại.
Nhờ thần lực Như Lai
Hiện hiện vô lượng đức,
Thế gian đều mê mờ
Không biết các Phật pháp.
Pháp sâu xa Pháp vương
Vô lượng khó nghĩ bàn
Hiện sự biến hóa lớn
Không ai đo lường được.
Tướng trang nghiêm Như Lai
Khen ngợi không thể cùng
Nhờ dùng pháp vô tướng,
Nói rõ tất cả Phật.
Phật ở tại Kỳ hoàn
Hiện năng lực tự tại
Sâu xa khó nghĩ bàn
Dứt bật đường nói năng.
Quán sát vô lượng đức
Các Bồ-tát vân tập
Từ vô số cõi đến
Cúng dường Bạc Tối Thắng.
Viên mãn các nguyện lớn
Thường tu hạnh vô ngại
Tất cả các thế gian
Không thể biết tâm ấy.
Tất cả các Duyên giác
Vô số đại Thanh văn
Đều không thể biết được
Cảnh giới hạnh Bồ-tát.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đại trí tuệ Bồ-tát
Không ai phá hoại được
Xa lìa các loạn tưởng
Thâm trí địa rớt ráo
Người danh xưng cao nhất
Vào sâu vô lượng định
Hiển hiện sức tự tại
Đầy khắp các pháp giới.*

Bấy giờ, Bồ-tát Bất Khả Hoại Tinh Tấn Thế Vương nhờ oai thần Phật mà quán sát mười phương và dùng kệ nói rằng:

*Thấy rõ chân Phật tử
Tạng công đức trí tuệ
Rớt ráo đạo Bồ-tát
An ổn các thế gian.
Vô lượng trí thấu rõ
Tâm thiền định bất động
Trí tuệ rộng, thâm thâm
Cảnh giới không thể lường.
An tĩnh nơi Kỳ hoàn
Vô lượng trang nghiêm màu
Bồ-tát đều đầy khắp
Nương trú nơi Chánh giác.
Biển đại chúng vô lượng
Không dính mắc tất cả
Mười phương đến hội này
Ở hoa tòa Sư tử.
Diệt trừ các hư vọng
Không dính mắc tất cả
Tâm ly cấu vô ngại
Rớt ráo các pháp giới.
Dựng lên cờ trí tuệ
Bất động như Kim cang
Các pháp không biến hóa
Thị hiện vô lượng biến.
Tất cả mười phương cõi
Vô lượng ức cõi Phật
Có thể đi đến khắp
Cũng không hề phân thân.
Chiêm ngưỡng Thích Sư Tử
Vô lượng sức tự tại
Do nhờ oai thần Phật
Mười phương đại chúng đến.
Phật tử đều rớt ráo
Tất cả đường ngôn ngữ
Phật pháp không thể hoại*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*An trú pháp giới địa.
Pháp tánh không thể hoại
Pháp Mâu-ni thậm thâm
Cú thân và vị thân
Phân biệt không cùng tận.*

Bấy giờ, Bồ-tát Vô Thượng Phổ Diệu Đức Vương nhờ sức oai thần Phật mà thấy khắp mười phương và dùng kệ nói rằng:

*Chiêm ngưỡng Bạc Kiên Cố
Trí tuệ rộng, tròn đầy
Khéo biết thời phi thời
Xa lìa các ngoại đạo
Tùy chỗ mà ứng hóa
Là hiện sức tự tại.
Pháp Chánh giác khó lường
Cũng pháp phi vô lượng
Mâu-ni đều siêu vượt
Pháp hữu lượng vô lượng.
Như mặt trời chiếu sáng
Xóa tan tất cả tối
Trí Đạo Sư cũng vậy
Chiếu khắp pháp ba đời.
Ví như ngày mười lăm
Trăng tròn đầy trong sáng
Tối Thắng cũng như vậy
Pháp Bạch tịnh tròn đầy.
Ví như trong hư không
Ánh mặt trời chiếu sáng
Chiếu khắp nơi tất cả
Phật tự tại cũng vậy.
Ví như tánh hư không
Không chướng ngại tất cả
Thế Gian Đẳng cũng vậy
Tự tại không chướng ngại.
Ví như tánh đại địa
Có thể giữ quần sinh
Pháp luân Thế Gian Đẳng
Nắm giữ cũng như vậy.
Ví như tánh gió lớn
Thổi nhanh không chướng ngại
Phật pháp cũng như vậy
Biến nhanh khắp thế gian.
Ví như đại thủy luân
Chỗ nương trú thế giới
Trí tuệ luân cũng vậy
Chỗ nương Phật ba đời.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bấy giờ, Bồ-tát Vô Ngại Diệu Đức Tạng Vương nhờ sức oai thần Phật mà thấy khắp mười phương và dùng kệ nói rằng:

*Ví như núi báu lớn
Lợi ích nơi quân sinh
Núi công đức Như Lai
Lợi ích cũng như vậy.
Ví như nước biển cả
Mát mẻ và lắng trong
Như Lai cũng như vậy
Trừ lửa nhiệt khát ái.
Ví như núi Tu-di
Sừng sững nơi biển lớn
Núi Như Lai cũng như vậy
An trú biển pháp sâu.
Ví như trong biển lớn
Sinh ra tất cả báu
Vô sư trí cũng vậy
Giác, không giác, không khó.
Trí sâu mâu Đạo sư
Vô lượng khó đo lường
Hiện hiện sức tự tại
Người không thể nghĩ bàn.
Ví như thợ khéo tay
Khéo làm vô số việc
Trí Phật cũng như vậy
Hiện các sức tự tại.
Ví như ngọc Như ý
Tròn đầy tất cả ý
Tối Thắng cũng như vậy
Tròn đầy các tịnh nguyện.
Ví như báu sáng trong
Có thể chiếu tất cả
Trí Đạo Sư cũng vậy
Chiếu khắp tất cả pháp.
Ví như báu Tùy phương
Trú hiện ở các phương
Vô Ngại Đẳng cũng vậy
Hiện ở trong các pháp.
Ví như ngọc Tịnh thủy
Làm lắng các nước đục
Thấy Phật cũng như vậy
Các căn đều thanh tịnh.*

Bấy giờ, Bồ-tát Pháp Giới Thiên Hóa Nguyệt Nguyệt Vương nhờ sức oai thần Phật mà thấy khắp mười phương nên dùng kệ nói rằng:

Ví như ngọc báu xanh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Làm xanh tất cả màu
Nếu có người thấy Phật
Đều cũng được Bồ-đề.
Trong mỗi một vi trần
Tối Thắng hiện tự tại
Có thể tịnh vô lượng
Vô biên các Bồ-tát.
Đạt được pháp thậm thâm
Vô số việc trang nghiêm
Cảnh giới các Bồ-tát
Thế gian chẳng thể đo.
Đầy đủ các trang nghiêm
Diệu hạnh Như Lai tịnh
Thành tựu đạo Bồ-tát
Vào sâu các pháp giới.
Chỗ Chánh Giác thị hiện
Cõi chẳng thể nghĩ bàn
Tất cả Phật hiện tại
Bồ-tát đều đầy khắp.
Thích Sư Tử thành tựu
Vô lượng pháp tự tại
Thị hiện đại thần biến
Vô lượng không bờ mé.
Sức tự tại Như Lai
Vì chúng sinh thị hiện
Phật tử khéo tu học
Các pháp giới sâu xa.
Thành tựu trí vô ngại
Sáng rõ tất cả pháp
Sức oai thần Như Lai
Vì chúng chuyển pháp luân
Sinh công đức thù thắng
Khiến đời đều thanh tịnh.
Cảnh giới Phật thanh tịnh
Trí viên mãn sâu xa
Thật trí Đại Long vương
Độ thoát tất cả chúng.

Bấy giờ, Bồ-tát Pháp Nghĩa Tuệ Diễm Vương nương nhờ thần lực Phật quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Ba đời có Tối thắng
Các đệ tử Thanh văn
Không vị nào biết được
Như Lai nhấc chân lên.
Quá khứ, hiện, vị lai
Tất cả các Duyên giác

Cũng không thể biết được
Như Lai giở chân lên.
Huống là đời phàm phu
Bị kết sử trói buộc
Ngu tối che mắt tịnh
Làm sao biết Đạo sư.
Tối thắng vô lượng đức
Đầy đủ các trí tuệ
Vượt trên đường nói năng
Không ai có thể biết.
Ví như vàng trắng sáng
Ánh sáng không ai biết
Bậc Đạo Sư cũng vậy
Công đức khó nghĩ bàn.
Một phương tiện của Phật
Sinh vô lượng biến hóa
Tính toán vô số đời
Không biết một phần nhỏ.
Một phương tiện của Phật
Sinh vô lượng công đức
Chánh pháp Nhất thiết trí
Không ai có thể biết.
Nếu người cầu Bồ-đề
Tu tập hạnh Bồ-tát
Cảnh giới của vị này
Có thể phân biệt biết.
Phương tiện khó nghĩ bàn
Vượt thoát biển sinh tử
Diệt tâm ngã, ngã sở
Người này có thể biết.
Tâm thanh tịnh vô lượng
Viên mãn các nguyện lớn
Đạt đạo quả Bồ-đề
Cảnh giới Bậc Tối Thắng.

